

PONAS PINGVINAS

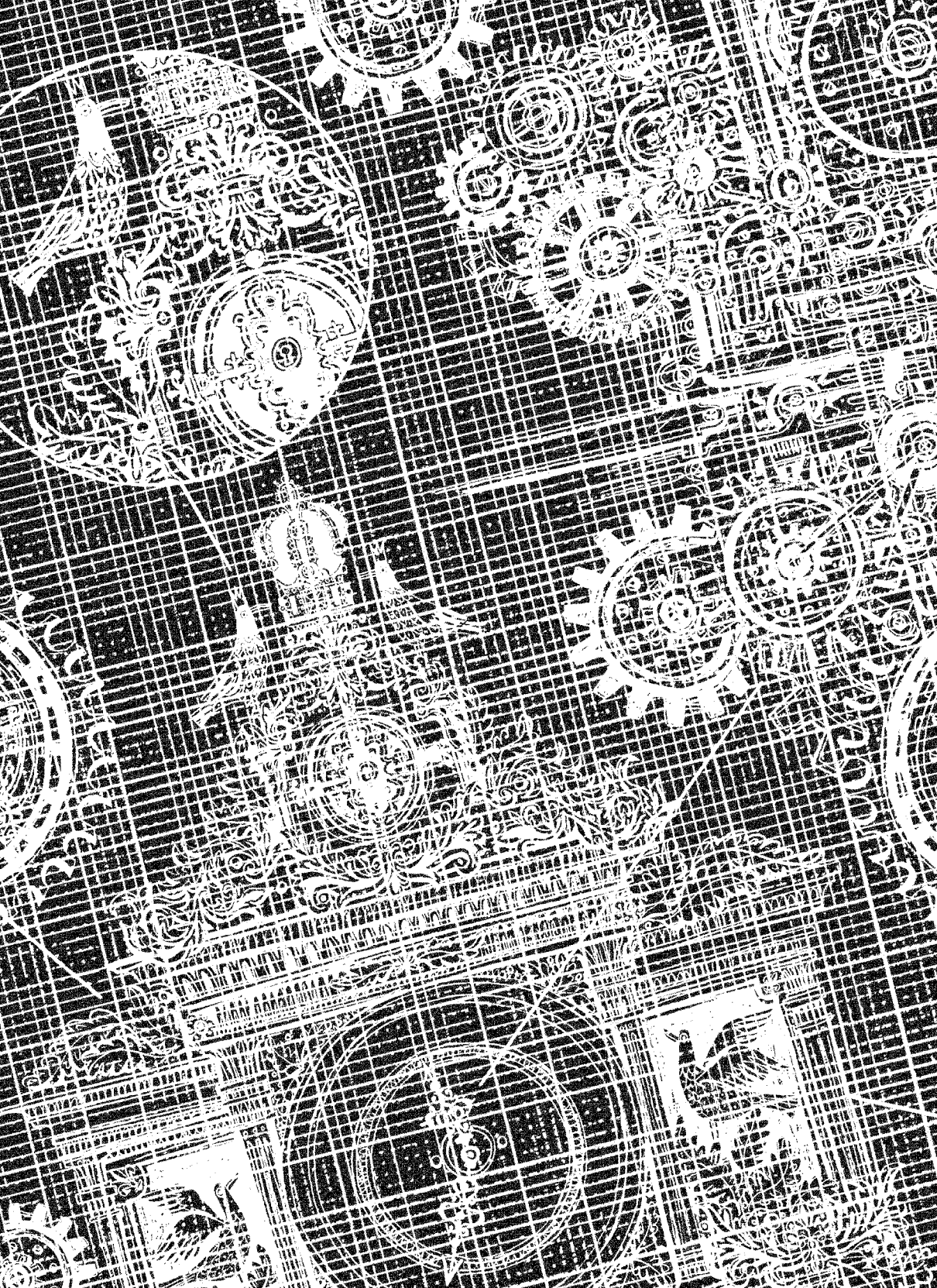
ir

PASLAPČIŲ TVIRTOVĖ

ALEX T. SMITH

Mano planas paprastas.
Užvaldysiu pasaulį.

Versta iš:
Alex T. Smith
MR. PENGUIN AND THE
FORTRESS OF SECRETS
Hachette Children's Group,
London, United Kingdom, 2018

METJU DEIVIDSONUI –
NUOTYKIŲ IEŠKOTOJUI
(IR BŪČIULIUI).

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© Tekstas, Alex T. Smith, 2018

© Iliustracijos, Alex T. Smith, 2018

Pirmą kartą 2018 metais anglų kalba pavadinimu MR. PENGUIN AND THE FORTRESS OF SECRETS išleido *Hachette Children's Group*, Londonas, Jungtinė Karalystė.

Visos teisės saugomos.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Tomas Einoris, 2019

© Leidykla „Niekio rimto“, 2019

ISBN 978-609-441-594-4

ALEX T. SMITH

Iš anglų kalbos vertė Tomas Einoris

Vilnius
2019

Ponas Pingvinas yra pingvinas.

Jei kyla abejonių, užtenka į jį pasižiūrėti.
Štai ir jis.

Jis atrodo kaip pingvinas.

Jis visas juodai baltas, turi nedidelį snapą ir du nukarusius plaukmenis. Einant jo užpakalis krypuoja *būtent* taip, kaip pingvinų. Bet ponas Pingvinas turi vieną išskirtinę savybę – supranti, jis nėra TIK pingvinas.

Jis ir nuotykių ieškotojas!

Jis turi šaunią skrybėlę, milžinišką didinamąjį stiklą ir nušiurusį krepšį, kuriame laiko priešpiečius – žuvų pirštelių sumuštinus.

Geriausias pono Pingvino draugas yra šis voras. Jo vardas Kolinas. Jis puikiai įvaldęs kung fu kovos meną, todėl verčiau jo pasisaugok!

TRINKT!

Moteris su skarele – Edita Hedž. Ji geriausia pono Pingvino draugė. Jai ant galvos tupintis balandis yra vardu Gordonas. Jis mažai kalba.

Bičiuliai jau patyrė nuotykių, pavadintą „Ponas Pingvinas ir prarastasis lobis“. Ar pasiruošęs su jais leistis į kitą?

Turiny

TAMSUS IR ĮTARTINAS SANDORIS 11

ČIUPK LAGAMINĄ, PONE PINGVINE! 19

RIAUMOJANTIS VARIKLIS! 26

JO VIETA MUZIEJUJE! 32

SUMUŠTINIS SU ŽUVŲ PIRŠTELIAIS ORE 39

MOTERIŠKOS KELNAITĖS! 46

KAŽKO TRŪKSTA 53

MECHANINĖS ROGĖS 60

LENGVAS ŠNIUKŠTINĖJIMAS 75

ŠIOKS TOKS VAKARĖLIS 85

METAS VEIKTI! 96

MASKUOTĖS MEISTRAS 104

PLANAS 110

NEPAŽIŠTAMASIS JUODAS DRABUŽIAIS 121

NUOSTABI MECHANINĖ SKRAIDYMO MAŠINA 127

DAR VIENAS NEMALONUS NUSILEIDIMAS 134

JUDANČIOS GRINDYS 143

DAR VIENA SUKTA MASKUOTĖ 149

PAGAUTI NUSIKALTIMO VIETOJE! 162

VIZITAS PAS DAKTARĘ 164

AR JAU METAS PIETAUTI? 170

PASIRODYMO PABAIGA 176

ŠVIESOS IR LAZERIAI 182

STAIGMENA ŠTRUDELIŲ NAMUOSE 204

NPB 208

GALIMYBĖ PRADĖTI IŠ NAUJO 218

NAMO? 223

Pono Pingvino namai ir biuras – iglu tarp dviejų didžiulių Sitivilio dangoraižių – skendi tamsoje. Aplinkui tvyro ramybė. Besisukančioji biuro kėdė tuščia. Rašomoji mašinėlė gražiai uždengta skudurėliu. Ypatingoji pono Pingvino skrybėlė nekaba paltų kabykloje, kaip įprastai. Tiesą sakant, jos visai čia nėra.

Vienintelis garsas – tylus šaldytuvo bimbimas. Ant kilimėlio prie paradinių durų guli krūvelė korespondencijos. Ant jos viršaus yra laiškas. Adresas gražiai užrašytas, o antspaudas (iš labai tolimos šalies) uždėtas netoli žodžių ORO PAŠ-TAS. Laiške rašoma...

Tačiau ponas Pingvinas dar neperskaitė laiško, nes jo nėra namie. KURGI jis pradingo?

Ponios Štrudel Štrudelių namai
Miesto aikštė Nr. 9
Šnydorfas viršukalnėje
Šnydorfas

Gerbiamas pone Pingvine,
mano vardas – Diteris Štrudelis. Gyvenu
ant kalno ir nerandu savo žiurkėno. Tiesą
sakant, neseniai dingo nemažai naminių
graužikų, be to, vyksta ir daug kity keisty
dalyky.

Laikraštyje perskaičiau straipsnį apie jūsų
nuotykius ir manau, kad galėsite man padėti.
Žinau, kad jūs ir jūsų bičiulis Kolinus mokate
narplioti paslaptis.

Savo kiaulėje taupyklėje neturiu daug
pinigy, tačiau mano mamai priklauso vietos
kepykla, todėl galėsite pasiimti tiek pyragų,
kiek norėsite.

Prašau, padėkite man. Labai ilgi vosi
Pulkininko kvokštuotos sėdynės (savo
žiurkėno).

Viltingai
Diteris Štrudelis

PIRMAS SKYRIUS

TAMSUS IR ĮTARTINAS SANDORIS

UŽ 6000 KILOMETRŲ NUO SITIVILIO

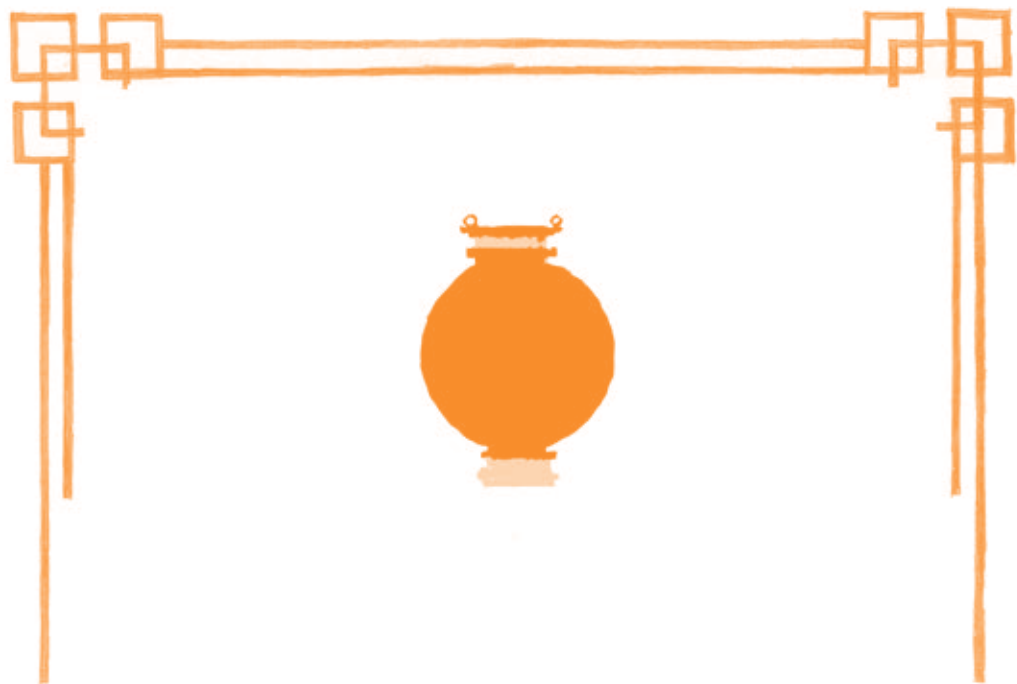
Po atviru dangumi įrengtoje šokių salėje virė šurmulyš. Ant prabangiojo viešbučio „Aukstinė pagoda“ stogo karštame ir tvankiame jazminaičiais dvelkiančiame nakties ore sukosi žavingos poros.

Ant scenos, už poros blizgučiais padabintų užuolaidų, grojo orkestras. Jis atliko garsiausių džiazo kūrinių popuri. Nepriekaištingai apsirengę padavėjai laigė aplink kaip kolibriai, pripildydami taures putojančio šampano. Pokšėjo kamščiai, lingavo bambukai ir oras buvo kupinas trunkaus juoko.

Visi nuostabiai leido laiką. Na, beveik visi.

Tamsiame šešėliuotame kampe buvo sudaromas tamsus, įtartinas sandoris.

Prie stalo sėdėjo nedidelis prakaulus vyras, kurio veidas buvo panašus į žvairos žiurkės snukutį. Jo nosimi riedėjo prakaito lašai. Du milžiniško dydžio vyrai sėdėjo priešais, jų veidus gaubė tamsa. Tarp jų sėdėjo labai žavinga dama – mažytė, palyginus su jos asmens sargybiniais, elegantiškai pasipuošusi juoda suknele, netoli peties – nedidelė sidabrinė segė (apskritimas su akimi), žibanti žvakių šviesoje. Pradėjusi kalbėti, ji nusišypsojo, tačiau žvilgsnis išliko griežtas.

– Ar turi? – grėsmingai sušnypštė ji.
Žiurkiaveidis vyras linktelėjo. Jis taip jaudinosi, kad jo smulkių ūsiukų galiukai virpėjo kaip graužiko. Vyras atsargiai padėjo ant stalo ryšuliuką skarmalų ir ėmė jį atmazgyti. Damos akys godžiai žybtelėjo, pamačiusios viduje esantį daiktą. Ji linktelėjo milžiniškam asmens sargybiniui, sėdinčiam kairėje pusėje.

Jis ištiesė arbatos padėkliuko dydžio ranką, vienu judesiu pačiuo pačiupo brangenybę, atsargiai įdėjo į medžiaga išmuštą lagaminą ir tvirtai jį uždarė. Pasigirdo spragtelėjimas.

Tuo tarpu kitas asmens sargybinis iš vidinės švarko kišenės išsitraukė didžiulį pluoštą pinigų ir padėjo ant stalo.

Žiurkiaveidis nelaukė, kol jam pasiūlys pasiimti pinigus. Drebančiomis rankomis jis griebė banknotus ir lyg paklaikęs susigrūdo į kelnes. Tuomet vos vos linktelėjo, prasibrovė pro sausakimšą šokių aikštelę ir iššliūkino avariniais laiptais į naktį.

Jis nesigręžiojo atgal.

Juodai apsirengusi dama žiūrėjo, kaip jis nueina. Panašiai katė žiūri į pelę. Tada apsigaubė pečius kailine šerpe, atsistojo ir išdidžiai nužingsniavo žmonių pilna patalpa, lydima asmens sargybinių.

Ji ir jos parankiniai nežinojo, kad ją seka dvi karoliukus primenančios akys. Akių savininkas – orkestro dirigentas. Jis įdėmiai žiūrėjo pro natų stovo viršų, labai AKYLAI stebėdamas trijulę.

O dabar geriau įsižiūrėkime į šį žmogų... Prisimerkime... Minutėlę!

Aš... Aš manau, kad šis neaukštas, apvalokas žmogutis – visai ne žmogus!

Manau, kad jis... pingvinas!

ŽMOGUMI APSIMETĘS PINGVINAS!

Taip, jis įsispraudė į puošnų baltą smokingą, pasirišo margą peteliškę, o jo trumpi plaukai

buvo tvarkingai sušukuoti (esu tikras, kad tai perukas!), tačiau po šita maskuote *neabejotinai* slėpėsi pingvinas! Nepaneigiamas įrodymas – jo snapas, kurio neužmaskavo net priklijuoti ūsai.

Tai ponas Pingvinas!

Pažiūrėkime, ką jis čia veikia...

Ponas pingvinas stebėjo, kaip dama ir jos asmens sargybiniai vinguriuoja šokių aikštele.

Jis prisimerkė. Nutaikęs tinkamą akimirką, pakėlė dirigento lazdelę, ir po staigaus mosto plaukmenu orkestras vėl ėmė groti. Būgnai traukė, trimitai gaudė, o senyvo amžiaus dama su milžiniška tūba ant kelių (ir balandžiu ant galvos) išpūtė skruostus ir ėmė pūsti. Stipriai.

Traaaaa
aaaaaa!

TUOJ, PONE
PINGVINE.

Iš trimito išlėkė gana didelis voras. Jis suraukė tankius suaugusius antakius, nes buvo labai susikaupęs. Voras skriejo šiltu nakties oru, virš galvos sukdamas lasą, pagamintą iš tviskančios voratinklio gijos.

– Čiupk juos, Kolinai! – sušuko ponas Pingvinas.

Skriedamas voras dalykiškai linktelėjo, iš po katiliuko išsitraukė bloknotą ir jame rašikliu užrašė: „TUOJ, PONE PINGVINE.“ Tuomet mikliai paslėpė bloknotą ir nusileido ant žemės, dramatiškai nusiridendamas tiesiai prieš žavingąją damą juoda suknele.

Ši aiktelėjo, kaip ir visi kiti.

Orkestras nustojo groti.

Šokėjai nustojo šokti ir nustebę spoksojo. Buvo girdėti tik aplink žibintus skrajojančių plaštakių sparnų plazdėjimas.

Dama prisimerkė ir rūščiai pažvelgė. Vienas iš jos asmens sargybinių pakėlė savo milžinišką pėdą, kad sutraiškytų vorą Koliną.

Tačiau jie nežinojo, kad Koliną – kung fu meistras, puikiai pasiruošęs kovoti su piktadariais...

GALIMYBĖ PRADĖTI IŠ NAUJO

Ponas Pingvinas šį klausimą uždavė garsiai, ir visi atsisuko pažiūrėti į keistąją moterį, sėdinčią šešėliuose.

– Na, – tarė Redžinaldas, – jos planas iš tiesų buvo *labai* nedoras. Užvaldyti pasaulį ir visus jos gyventojus! Nugabensime ją į Sitivilį, ir aš perduosiu ją policijai, pridėdamas savo visiškai slaptą ataskaitą ir dr. Hipnos užrašų knygelę.

Ponas Pingvinas linktelėjo. Jam atrodė, kad tai bus *teisingiausias* poelgis. Dr. Hipna labai nedorai elgėsi ir sukėlė daug pavojų.

Helga pakeitė temą, atnešusi dar DAUGIAU maisto, ir netrukus virtuvėje buvo linksma ir jauku. Viskas labai priminė kviestinę arbatėlę, tik, žinoma, buvo pusryčių metas.

Surijęs antrą ir trečią vaisinį pyragaitį, ponas Pingvinas apsidairė po virtuvę, žiūrėdamas į visus draugiškus veidus, ir truputį nuliūdo.

Skaitant dr. Hipnos užrašų knygele, susidarė įspūdis, kad ji niekada smagiai neleido laiko, kaip kad, pavyzdžiui, ponas Pingvinas dabar leido su draugais. Galbūt, jei ji *turėtų* gerų draugų, tokių kaip pono Pingvino, nebandytų užvaldyti pasaulio?

Staiga jo galvoje gimė nebloga mintis. Jis paplekšnojo Redžinaldai Žiūronai per ranką rageliu ir paaiškino, ką sugalvojo.

Redžinaldas kelis kartus mėšliai linktelėjo ir tarė:

– Tai ką siūlote daryti?

Ponas Pingvinas išdidžiai išpūtė krūtinę. Jam nedažnai gimdavo gerų idėjų, ir dabar kaip tik buvo viena iš tų retų akimirkų!

– Užhipnotizuosiu dr. Hipną! – tarė jis.

Po dviejų minučių ponas Pingvinas stovėjo ant taburetės priešais dr. Hipną mojuodamas Kolinu jai prieš akis, o likusieji žiūrėjo, susispietę į krūvą.

„MANAU, KAD TAI VISAI NEBŪTINA“, – buvo užrašyta Kolino bloknote.

– Ššš! – sušnypštė ponas Pingvinas. – Tai labai svarbu, Kolinai! Edita sakė, kad *geri* hipnotizuotojai mojuoja laikrodžiu žmogui, kurį nori užhipnotizuoti, prieš akis. Visa tai perskaitei knygoje bibliotekoje, tiesa, Edita?

Edita linktelėjo.

– Neturiu kišeninio laikrodžio, – tęsė ponas Pingvinas, – todėl turės užtekti tavęs.

Kolinas paslėpė savo bloknotą, pavartė akis ir daugiau neprieštaraudamas kybojo ant voratin-klio gijos.

Virtuvėje pasidarė tylu. Ponas Pingvinas sutelkė dėmesį į dr. Hipnos akis ir vos įžiūrimus ratilus jose. Jis giliai įkvėpė ir savo gražiu telefoniniu balsu tarė:

– Dr. Veronika Hipna, jūs daugiau nebeprisiminsite savo senojo gyvenimo, kuriame buvote pamišusi daktarė, išradėja ir hipnotizuotoja.

– Daugiau *niekada* neturėsite *jokių* planų užvaldyti pasaulį. Prisiminsite tik laimingą gyvenimą čia, ant kalno. Dabar padėsite Diteriui treniruoti Pulkininką Kuokštuotą sėdynę kitoms graužikų žaidynėms ir panaudosite savo puikius inžinerinius gebėjimus pagelbėdama Lislei sutvarkyti ir prižiūrėti fon Dunksulio laikrodį. Būsite laiminga, maloni ir...

Ponas Pingvinas trumpam stabtelėjo, paskui tęsė:

– Ir pasirūpinsite, kad maisto sandėliuke visuomet būtų stiklainis žuvų pašteto. Pabusite iš transo, kai suplosiu plaukmenimis.

Ponas Pingvinas nuleido voratinklį su Kolinu ir plekštelėjo plaukmenimis.

Visi įdėmiai žiūrėjo, tačiau dr. Hipna sėdėjo ir tiek. Staiga ji mirktelėjo, papurtė galvą ir nusižiovavo.

– Vaje! – energingai tarė ji. – Tikriausiai minūtei užsnūdau. Čia taip jauku ir šilta!

Dr. Hipna pasižiūrėjo į visus ir nusišypsojo. Tai nebuvo pikta šypsena, kaip tvirtovėje, bet miela, draugiška.

– O! – šūktelėjo ji. – Vakarelis! Būčiau atsiėmusi sumuštinių su žuvų paštetu, jei būčiau žinojusi!

Ponas Pingvinas nušvito iš laimės. Jo planas išdegė!

NAMO?

Lėktuvas, kurį buvo užsakęs Redžinaldas, atskrido tik saulei ėmus leistis už kalnų ir nudažius viską oranžinio atspalvio rožine spalva. Lėktuvas buvo krovininis, aplamdytas, panašus į tą, kurį „pasiskolino“ Edita, tik *ne tokios* prastos būklės. Jį pilotavo kita slapta NPB agentė. Ji truputį nusivylė, kad nebus jokios pavojingos gelbėjimo misijos, tačiau pralinks mėjo, kai ponas Pingvinas padovanojo jai savo gražiausią šypseną.

Truputį anksčiau, kol dar laukė lėktuvo, ponas Pingvinas ir kiti nuotykių ieškotojai mėgavosi

Šnydorfu viršukalnėje nesukdami galvos dėl pavojingų misijų ar bloga menančių žmonių, šmirinėjančių aplink. Naujoji dr. Hipna pasirodė besanti tikra šaunuolė! Praleidusi kelias valandas studijuodama senovinius fon Dunksulio brėžinius su Lisle, ji primygtinai prašė, kad visi išeitų į lauką ir kartu su ja nulipdytų senį besmegenį.

Iš pradžių ponui Pingvinui ši idėja nepatiko. Jis užsimerkęs labai smagiai sėdėjo prie šiltos krosnies, įsisupęs į kalną storų antklodžių ir pamerkęs kojas į dubenį šilto muilino vandens, bet vargais negalais ištemptas į lauką, labai smagiai praleido laiką.

Senio besmegenio lipdymas virto sniego gniūžčių karu, paskui – nauju žaidimu „Oi, kur pradingo Gordonas? Pone Pingvine, atsargiau laidykite gniūžtes“.

Gordoną rado gyvą ir sveiką, ir balandis netrukus vėl įsitaisė Editai ant galvos. Sunku tiksliai pasakyti (nes Gordonas taip drąsiai elgėsi tiek esant nedideliam, tiek milžiniškam pavojui),

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115

tačiau ponas Pingvinas manė, kad paukštis džiaugėsi išsilaisvinęs iš žiurkėno kostiumo ir užsidėjęs kepuraitę su bumbulu, kurią jam davė Helga.

Kai lėktuvas nusileido ir atėjo metas lipti į vidų, ponas Pingvinas pasijuto truputį nesmagiai.

Žinoma, jis nepaprastai norėjo sugrįžti į Siti-vilį, kur jo laukė jaukusis iglu ir 24 valandas per parą dirbanti užkandinė „Populiarioji plekšnė“, kurioje niekada nesibaigia sumuštinių su žuvų piršteliais atsargos. Kita vertus, jam buvo truputį liūdna palikti naujuosius draugus. Lislė, Diteris, Helga ir dr. Hipna (naujoji, nebebandanti užvaldyti pasaulio) taip maloniai elgėsi su nuotykių ieškotojais.

– Prižadų, kad greitai grįšime, – tarė ponas Pingvinas prieš nukrypuodamas į lėktuvą. – Bet šį kartą – atostogauti!

Helga jam pridėjo didžiulę pintinę maisto ke-lionei.

– Prižadi? – paklausė ji.

Ponas Pingvinas linktelėjo.

– Prisiekiu savo paskutiniu sumuštiniu su žuvų piršteliais!

Po kelių minučių lėktuvas skriejo aukštai virš debesų Sitivilio link. Lėktuvo gale snaudė Edita ir Gordonas. Kolinus kybojo žemyn galva ir taip pat miegojo, laikydamas bloknotą, kuriame buvo parašyta: „CHHHRRRRRR“.

Tačiau ponui Pingvinui niekaip nepavyko patogiai įsitaisyti. Nepaisant gardžių Helgos vaišių, jo skrandis tebegurgė. Jis žinojo, kaip jį nuraminti, bet kur tu ore gausi *sumuštinių su žuvų piršteliais*. Aplink buvo tik daugybė kartoninių dėžių pakeičiui į Sitivilio parduotuves.

MINUTĖLĖ! O kas gi ten? Ponas Pingvinas vėl pasižiūrėjo į etiketes.

Valterio Vašylo prabangusis žuvų paštetas! Nejaugi... Nejaugi lėktuve tikrai buvo tokia prekė? Visa dėžė žuvų pašteto.

Ponas Pingvinas žinojo, kad elgiasi netinkamai, tačiau plaukmenys jo neklausė ir praplėšė dėžę.

TUALETO
REIKMENYS
Nėrį klezė dangėjų
apdangalai

**Roužės
priemonės
veidui**
VEIDO KREMAS
KAD ODA
SPINDULIUOTŲ!

Jis aiktelėjo. Viduje buvo pilna stiklainių su gardėsiu, tik ir laukiančių, kol juos kas nors atidarys ir sušlamš nuostabų turinį. Kad ir kam skirtas šis kroviny, tikriausiai gavėjas neprieštaraus, jei ponas Pingvinas sukirs vieną kitą stiklainį?

Nuotykių ieškotojas atidarė dangtelį ir sugrūdo visą savo snapą į stiklainį. Nuostabu! Gardu! Nepa...

Jis išgirdo, kaip kažkas mandagiai atsikrenkštė. Ponas Pingvinas atsisuko ir išvydo Redžinaldą Žiūroną, stovintį prie lakūno kabinos durų.

Jam už nugaros pilotas sukinėjo prietaisų valdymo diskus.

– Truputį keičiasi planai, bičiuli... – tarė Redžinaldas, stengdamasis nespoksoti į ant pono Pingvino snapo užstrigusį stiklainį. – Ką tik gavome tau skirtą radijo pranešimą. Kažkam reikia tavo

VALTERIO VAŠYLO
PRABANGUSIS
ŽUVŲ PAŠTETAS

ĮKURTA 1888 M.
ŠILKINĖS
SU
PLOWYTĖS
KOJINĖS
DŽENTELMENAMS

skubios pagalbos. Teks nukreipti lėktuvą kitu kursu...

Ponas Pingvinas atsiduso.

Sumuštinio su žuvų piršteliais skanavimą Sivilio užkandinėje teks atidėti. Laukė naujas jaudinantis nuotykis...

PABAIGA

(Iki kito karto!)

TRUMPA NPB ISTORIJA

Neišspręstų paslapčių biuras (NPB) yra visiškai slapta organizacija, kurios agentai veikia visame pasaulyje.

Ją 1810 m. įkūrė erchercogas Herbertas Žiūronas, pametęs akinius. Organizacija greitai augo ir ėmė tyrinėti įvairias keistas ir gluminančias paslaptis.

Pirmoji NPB būstinė buvo įsikūrusi Londone, tačiau dabar manoma, jog ji yra anapus Atlanto, Sitivilyje, kur jai vadovauja vienas iš H. Žiūrono palikuonių – seras Redžinaldas Žiūronas.

NPB narius neretai galima atpažinti iš ypatingo ženklelio, paremto organizacijos logotipu – brangakmeniais papuoštos akies, įtaisytos bronziniame didinamajame stikle, taip pat yra truputis žėrinčio juodojo akmens, sudarančio stilizuotą klaustuką.

SITIVILIO DAUJIENOS

RYTINIS NUMERIS

LAPKRIČIO 30 d.

**ATNAUJINTAS
FON DUNKSULIO
LAIKRODIS**

TAI BENT MĪSLĒ

Šiandien toli šiaurėje esančiame Šnydorfe viršukalnėje pradedami labai reikalingi garsiojo karaliaus Liudviko fon Dunksulio memorialinio laikrodžio remonto ir atnaujinimo darbai.

Dr. Veronika Hipna, tikra įvairiausių mechanizmų specialistė, prisidedanti prie remonto, sakė: „Kartu su savo jaunąja kolege Lisle Štrudel išsamiai apžiūrėsime laikrodį, kad įsitikintume, jog jis yra geros būklės, ir pagaminsime naują gegutę, vadovaudamasi senais brėžiniais.“

Po to mechanikos ekspertė reporteriui pasiūlė keletą gardžių sumuštinių su žuvų paštetu. Ji juos sutepė pati vietos kepykloje, kur dirba ne visu etatu.

VISA ISTORIJA SU LAIKRODŽIO
DIAGRAMOMIS – 7 PSL.

Šiandien Sitivilio universiteto Archeologijos mokykloje – šventė. Vietos nuotykių ieškotojas (ir pingvinas) ponas Pingvinas mokyklos direktorei profesorei Apkūnialiemenei atgabeno garsųjį deimantą. Buvo manoma, kad brangenybė prasta amžiams.

Profesorė Apkūnialiemene prieš keletą mėnesių kreipėsi į poną Pingviną ir jo kolegas Koliną, Editą Hedž ir Gordoną, prašydama rasti Paslaptinę akmenį. Netrukus universitetas sužinojo, kad akmuo daug paslaptingesnis, nei iš pradžių manyta!

Ne vieną dešimtmetį vyravo nuomonė, kad Paslaptinė akmuo yra senovinis raizytas akmuo. Iššifravę ant jo išraižytą užrašą, sužinotume milžiniško neprikaištingo deimanto buvimo vietą, tačiau po įspūdingo nuotykių, apie kurį ponas Pingvinas kuklinosi pasakoti, vietos nuotykių ieškotojų

grupė išsiaiškino, kad deimantas visą laiką buvo paslėptas Paslaptinėje akmenyje.

Švytinti profesorė Apkūnialiemene ceremonijos metu sakė: „Tai didi diena tiek universitetui, tiek Sitiviliumi. Turiu padėkoti ponui Pingvinui ir jo bičiuliams už tai, kad sugrąžino šį neįkainojamą deimantą į mūsų miestą, kur jį įdėmiai ištirsime ir išsiaiškinsime, kokias paslaptis slepia.“

Ji pridūrė: „Nepaprastai džiaugiuosi galėdama įteikti ponui Pingvinui apdovanojimą už išnarpliotą gana painią bylą.“

Deimanto pargabenimo į Sitivilį procesas truputį užtruko, nes pono Pingvino ir jo nuotykių ieškotojų būrio lėktuvas sudužo kalne toli nuo Sitivilio esant labai prastam orui. Narsuoliai pralaukė, kol pūgos baigsis, ir sakė, kad tuo metu neįvyko nieko įdomaus ar pavojingo.

VISA ISTORIJA – 3 PSL.

**PRARASTAS
PASLAPTINGASIS
BRANGAKMENIS
SUGRĄŽINTAS
MIESTUI!**

*Aplankykite
piramides*

PRABANGIOS
ATOSTOGOS
15 psl.

**TUALETO
REIKMENYS**

*Nerti klozetą dangčių
apdangalai*

**PONAS
PINGVINAS
NUOTYKIŲ IEŠKOTOJAS
IR PINGVINAS**

Svarstomi visi nuotykių
pasiūlymai!
Jokia paslaptis nėra per didelė ar
per maža!
Konkurencingos
kainos!

**SKAMBINKITE ŠIANDIEN!
0 1 1 1 - P I N - G V I - N A S**

Britų rašytojas ir iliustruotojas Alexas T. Smithas (g. 1985 m.), Lietuvos skaitytojams jau pažįstamas kaip knygelių serijos apie šuniuką Klodą autorius, kuria istorijas apie kitą linksmą personažą – profesionalų nuotykių ieškotoją poną Pingviną, kuris labiau už nuotykius mėgsta tik sumuštinis su žuvų piršteliais. Šioje knygoje šaunusis ponas Pingvinas bando išsiaiškinti, kur paslaptinai dingsta vaikų (ir ne tik vaikų) mylimi žiurkėnai ir sutinka labai pavojingą hipnotizuotoją dr. Hipną.

Redaktorė **Danguolė Vanagaitė**

Korektorė **Eglė Devizytė**

Maketavo **Lina Lukšaitė**

Tiražas 2500 egz.

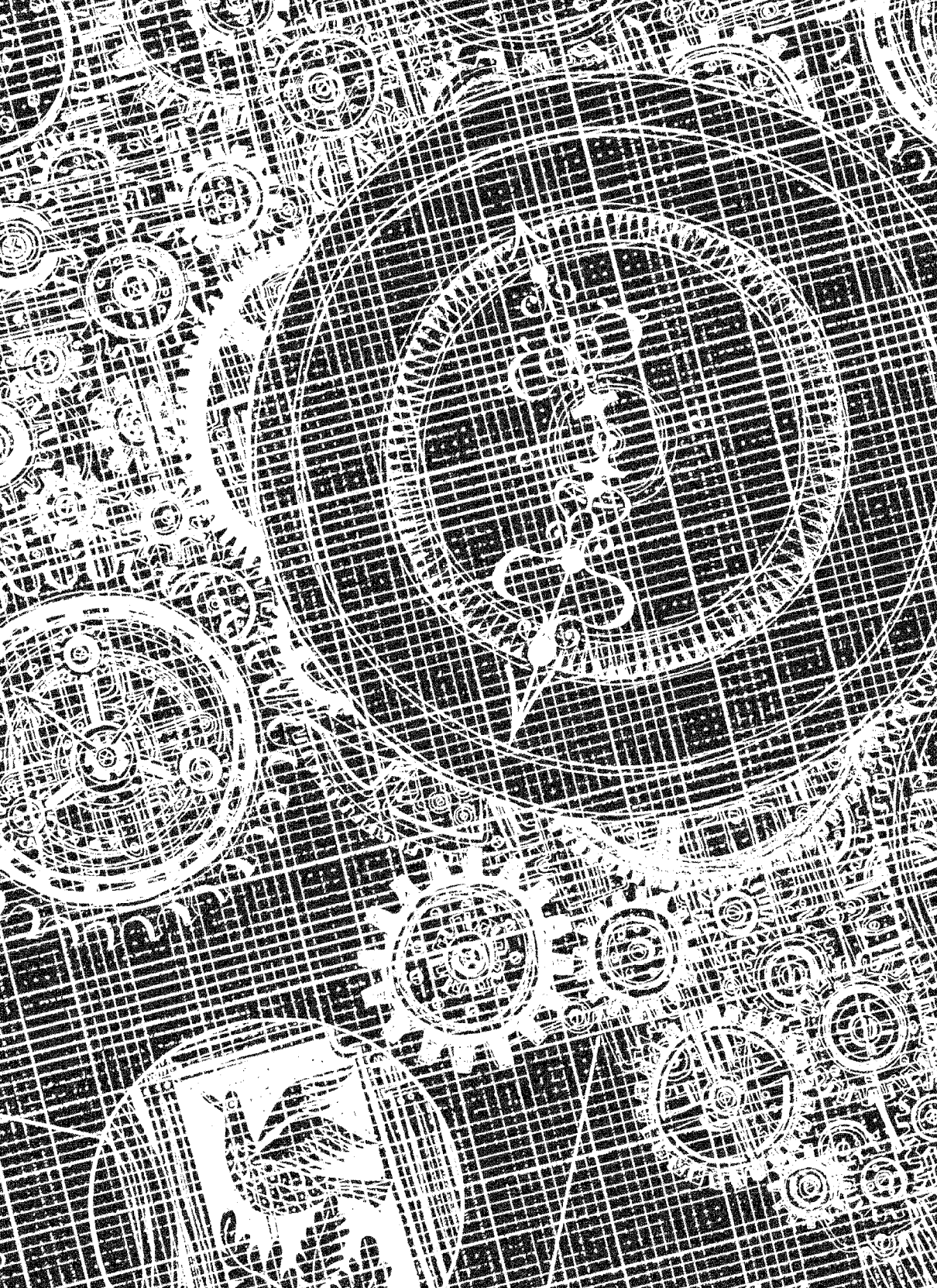
Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

PONAS PINGVINAS

*O dabar geriau įsižiūrėkime į šį
žmogų... Prisimerkime... Minutėlę!
Aš... Aš manau, kad šis neaukštas, apvalokas
žmogutis – visai ne žmogus!
Manau, kad jis... pingvinas!
ŽMOGUMI APSIMETĘS PINGVINAS!*

Jei dar nesate pažįstami – susipažinkite!

Tai – ponas Pingvinas. Jis, žinoma, yra pingvinas – bet ne tik. Jis dar ir profesionalus nuotykių ieškotojas. Tik dažniausiai nuotykių ieškoti jam nė nereikia – šie susiranda jį patys.

Kaip tik dabar, kai skaitote šį sakinį, ponas Pingvinas atplėšia graudų laišką nuo Diterio Štrudelio, kurio mylimas žiurkėnas DINGO. Ir ne tik jis, bet ir dar daugybė kitų naminių graužikų. Diteris labai ilgisi savo Pulkininko Kuokštuotos sėdynės (toks žiurkėno vardas) ir prašo jį surasti. O pono Pingvino laukia naujas ypatingas (ir labai pavojingas) nuotykis!

**KITI PONO
PINGVINO
NUOTYKIAI –**

www.niekorimto.lt

Užuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-594-4

9 786094 415944